

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe behaechlijck dat Godt zijn de oeffeninghen der liefden, ende de wackerheyt in sijnen dienst. Dat XV. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

soude onder de misse v seluen mildelyck waert
gynnende / ende ich daer na trachte om te on-
derbinden wat ick soude moghen doen hebben
om v eenichsins van mynent wegen te moghen
vergelden soodanighen uwe meweerdicheyt.
Ghy alderwistten leeraer hebt my voorgebrocht

Ad Rom. vloect te zijn voor myn broders. Ende als ich
9. verf. 3. tot dien tijt toe wiste doo^r v onderwijsen dat de
siele int herte woonde/ hebt ghy my ooc getoont
haer woonplaetse inde hersschen het gene ic daer
na belyde doo^r getupgenisse vāde h. Schrifture
doock geleert hebbe hoe wel dat ick dat eerst niet
en wiste. Ende ghy hebt geseyt dat het een groot
sake was als de siele achter stellende de soetie
hept van het ghenieten des herten / om uwen
wille haer verwackerde om te regeren haer lic-
hamelycke sinnen ende arbeden inde wercken
der liefden tot salicheyt van haren euen naestē

Hoe behaechlyck dat Godt zijn de oeffeninghen
der liefden, ende de wackerheyt in sijnen dienst.

DAT XV. CAPITTEL.

Soete oef- **O**p Versdach hebbet ic v teer kindeken opge-
feninghe- nomen wt het cribbeken inghewonden in
des Kerf- doecskens/ en inghedruct in myn binnenste/ op
dachs. dat ic soude vergaderē wt alle de bitterheden vā
v hincsche behoesseligheden een bundelken van
myrhe/ om dat te herbergen tusschen myn bos-
sten / op dat den tros van v Goddelijke soetie
hept vtdrukkelijcker soude gebrocht worden aen
mijn binnenste. En als ic meynde dat ick gheen
grooter gaue en soude connen ontfangen hebbet
Ghy die diewils/dien ghy eerst voortcomen hadt
vervolght met eeue noch edelder gaue / hebt v
doock

Cant. 1.
ver. 3.

oert
 e on-
 bben
 ghen
 epte.
 rocht
 ver-
 s ich
 at de
 toont
 c daer
 sturc
 t nuc
 groot
 soetie
 uwen
 er li
 rcken
 aesti.
 nghen
 enst.
 opge-
 den in
 ste/op
 den ba
 n van
 in bo
 soetic
 en aen
 gheen
 hebb
 n hadt
 hebt u
 oock

doch verweerdicht op dier voeghen de ouerbloe-
 dicheit van v salighe gracie r mywaerts te ver-
 anderen. Want opt naestcomende jaer op den
 selfsten dach / onder de misse heeft de Heere ghe-
 seyt: Ick hebbe v genomen onder de ghedaente Siet de
 van een al te teeren ende delicaet kindeken van-
 lieffelijc-
 den schoot vande maeghdelische moeder: dat ic ks vergel
 een wyle tijts op mijn boozste ghedraghen hebbe, dinge des
 Waer toe my dochte dat mede drochte het mede- Heeren,
 lyden dat ick voor den voorsyden feestdaghe be-
 toont hadde int ghebedt aen eenen bestwaerden
 mensche. Maer ic bekenne als ick die gaue had-
 de/ dat ick die niet geen behoozlijcke deuotie ghe-
 offent en hebbe / maer oft dat by gheromen is
 dooz v rechtveerdicheyt / oft myn onachtsaem-
 heyt en weet ick niet/ daer ick nochtans hope v
 rechtveerdicheyt met de medelwerkinge van v
 verherticheyt dat soo bestiert sal hebben/om
 dat my hier dooz claerder myn onweerdicheyt
 bekent soude worden / ende daer by oock soude
 vreesen dat my dit gebeurt is / ouermidts myn
 onachtsaemheyt / dooz de welche ic my luyelijc-
 ker agetrocken hebbe van onnurte ghepepsen.
 Maer welche vā dese three dc oorsake is geweest
 beantwoort/ Oy dat o Heere mynen Godt. Als
 ick dan myn trachten een weynigh vergaerde/
 om dat ic v met een minnelijke soeticheyt soude
 vermaaken: ben ic gehaer worden dat ick weyp. De vvere
 nich voorderde/ tot dat ick myn woordens des ken der
 ghebedts stierde voor de sondakers ende supue- liekden
 ringhe der siellens oft andere bestwaerde men- verster-
schen: daer ic terstont de daet af ghewaer wert. ken de de
 Ende sonderlinghe doen ic dooz eenen puer voor uotis.

my nam / dat ic in alle gedachtenisse der sielen/
 gelijc ic gewoon was gelveest/ mynouders voor
 te stellen met de Collecte / Deus qui nos Patrem

A

& Ma-

& Matrem, &c daer in soude stellen v sonderlinc
ge wylenden met de Collecta: Omnipotens sempit
erne Deus qui numquā sine spe, &c, en daer doch
my dat ghy meest v ghenoegen oft vermaaken in
hadt. Oec scheent dat ghy daer ooc soetelyc mede
vermaect wert/ als ic mijn crachten wtgenende
om te singen soo tot elcke note myn ineyninghe
in v bestighde/ gelijck yemant die singhende dat
hy dooz ongewoonte niet wel en can neerstelich
inden boeck siet. Hoe wel nochtans dat ic in dese
ende inter andere dinghen die ic wiste dat tot v
lof streckelijc waren versynt hebbe/dat beken
ne ic v goedertierensie Vader inde bitterheyt des
lydens van uwen alderonnooselsten sone Jesu
Christi/ inden welcken ghy betryght hebt dat
ghy v meeste behagen hebt/ seggende Dit is myn
beminden Soon, inden vvelcken ick hebbe myn
welbehaghen. Ende dooz desen soo doen ick v be
ternisse/ op dat alle myn onachtaemheden dooz
hein moghen verbult warden.

Vande onweerdeelijcke goedertierentheyt vande
glorieuse Maeght t'onsvvaerts.

DAT XVI. CAPITTE L.

Op Lichtinis dagh als de processie gehouden
wert/dooz de welcke ghy o onse salicheyt en
verlossinge met offerhande/ geweerdight hebt v
te laten dragen nae den Tempel. Endet de An
tiph. Cum inducerent, &c. heest v maeghdeliche
moeder begeert dat ick v den beminden Sone
haers lichaems/ haer wederom soude genē/ ende
dat met een ryp aenficht: al oft ick v/ die zijt de
eere en blijschap van harte onbevlechte maeghde
lijcheyt/ niet wel genoegh naer haer welbehaghen
opgekoesteret ey hadde. Ende ick overdenckende dat

